

Men vi har i allerhøjeste grad taget fat på at løse problemet – dels ved den løsning, jeg beskrev før, med en pulje på 20 mio. kr. om året i foreløbig 5 år, dels ved at vi, hver eneste gang vi laver en ny vej, har det som et af de højest prioriterede områder.

Endelig er der muligheden for at sætte farten ned, og det er noget, jeg gerne vil diskutere med politimyndighederne. Men det er sådan set justitsministerens område, og min vurdering er, at det kan give flere ulykker, hvis man pludselig skal sænke farten, fordi der er et støjproblem på en måske 200 eller 500 m lang strækning, og vi derfor sammenlagt skader mere, end vi gavner. Men jeg vil gerne diskutere spørgsmålet med politimyndighederne via justitsministeren.

Karen J. Klint (S):

Så var det måske også en god idé at spørge, hvad man har gjort i Tyskland. Jeg har ladet mig fortælle, at i Tyskland kombinerer man faktisk nogle af de tekniske løsninger med lav hastighed, selv om der visse steder er højere tilladte hastigheder på motorvejene end her, så tyskerne kan åbenbart godt finde ud af det med forskellige hastighedsgrænser.

Mit spørgsmål går sådan set på, om ministeren også er parat til at se på grænseværdierne for, hvilket støjniveau der er acceptabelt for naboerne til vejanlæg. Vi ligger måske i den øverste ende i Danmark, så bør der ikke kigges på grænserne ud fra de forskningsresultater, som nu viser, hvor lav støj der faktisk skal til, før det bliver sundhedsfarligt. Det er vel ikke kun et spørgsmål om teknik og penge. Det gælder vel også om at anvende forskningsresultaterne på en god og hensigtsmæssig måde, så det bliver mindre sundhedsskadeligt at bo i nærheden af de veje, som ingen af os vil undvære.

Transport- og energiminister (Flemming Hansen):

Det kan jeg kun være enig med fru Karen Klint i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1136

12) Til familie- og forbrugerministeren af:

Jens Peter Verner (S):

»Vil ministeren oplyse baggrunden for, at rapporten om effektivisering af fødevarer- og veterinærkontrollen dateret den 20. oktober 2005 blev

tilbageholdt og først oversendt til Fødevarerudvalget den 17. november, efter at spørgsmål 58, FLF, alm. del, var stillet, og vil ministeren kommentere de effektiviseringskrav, der fremgår af rapporten?«

Jens Peter Verner (S):

Jeg har stillet spørgsmålet, fordi vi først nu har fået rapporten fra ministeriet om effektivisering af fødevarer- og veterinærkontrollen. Rapporten lå klar den 20. oktober, og det undrede mig, at den ikke kom over til os, fordi det var forventet, at den måtte ligge klar. Derfor bad jeg via udvalget om at få rapporten oversendt, og det skete så den 17. november.

Jeg synes, det er noget af en ny stil, at ministeriet nu tilbageholder den slags rapporter en hel måned. Den burde dog prompte sendes over, da det er noget, alle interesserer sig for.

Det andet, der ligger i spørgsmålet, er en kommentar til de effektiviseringskrav, der betyder nedskæringer år for år ud over de 30 mio. kr., man allerede har skåret ned. Set i sammenhæng med de nye krav, der må stilles til fødevarerkontrollen, er det jo en fuldstændig tåbelig vej at gå. Vi har senest haft den sag, hvor man fandt kæmpestore partier kød, som var for gammelt, men alligevel indgik i produktionen.

Der er ikke brug for mindre kontrol, som det nu gennemføres af den regering, vi har i dag. Der er faktisk brug for mere kontrol, og derfor er spørgsmålet stillet. Jeg er ikke sikker på, at det er tilstrækkeligt med spørgsmålet, men det må vi jo så vende tilbage til senere.

Familie- og forbrugerminister (Lars Barfoed):

Må jeg først slå fast over for hr. Jens Peter Verner, at der jo overhovedet ikke er tale om, at noget er blevet tilbageholdt. Tværtimod er det sådan, at så snart Fødevarerudvalget bad om rapporten, fik det den også tilsendt.

Men det er jo som udgangspunkt ikke Fødevarerudvalget eller Folketinget, der har bestilt rapporten. Den er en analyse af Fødevarerstyrelsens fremtidige struktur og økonomi, som er en del af en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, fordi vi netop ønsker at se struktur, økonomi og mulighederne for bedre ressourceudnyttelse i en større sammenhæng, og derfor bliver rapporten også en del af grundlaget for de drøftelser, jeg løbende har med Fødevarerstyrelsen om hele tilrettelæggelsen af fødevarer- og veterinærkontrollen.